

РЕШЕНИЕ

№ 1144

гр. София, 14.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в публично заседание на 14.02.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **4975** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по Жалба на З. Ю. РЮСТЕМ от с.П., община Д., област К., срещу АКТ ЗА УСТАНОВЯВАНЕ НА ПУБЛИЧНО ДЪРЖАВНО ВЗЕМАНЕ № 01-6500/13273 от 08.06.2010г. на И. директор на Д. Ф. „Земеделие“ (ДФЗ).

В Жалбата са изложени подробни доводи за недействителност на оспорвания акт, като постановен при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправни норми и целта на Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП). Жалбоподателката твърди, че сумата, за която е издаден процесният Акт за установяване на публично държавно вземане е получена от нея на валидно правно основание – влязъл в сила административен акт, издаден от компетентен орган. Предвид на това счита, че получените средства за подпомагане по схемите и мерките за директни плащания на площ за кампания 2007г. не са недължимо платени. Претендира, че при постановяване на акта е допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила, тъй като не е била уведомена за започване на административното производство и не и е предоставяна възможност да изрази становище по събраните доказателства както и да направи искания и възражения. Твърди, че в акта липсват мотиви поради които част от заявените площи са определени като недопустими за подпомагане. Моли съда да отмени Акт за установяване на публично държавно вземане № 01-6500/ 13273 от 08.06.2010г.,

както и да осъди ответника да ѝ възстанови направените разноски по водене на делото. Не представя списък на разноските.

Ответникът – изпълнителният директор на Д. Ф. „Земеделие“, ОСПОРВА жалбата. Чрез процесуалните си представители изразява становище за нейната неоснователност. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката е земеделски стопанин по смисъла на §1, т.23 от Допълнителните разпоредби на Закона за подпомагане на земеделските производители (ДР ЗПЗП). В това си качество З. Рюстем е подала Общо Заявление за единно плащане на площ за 2007г. с уникален идентификационен номер (УИН) *564, за подпомагане по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП), по Схемата за национални доплащания (НД) и Мярка 212 „Плащания на земеделски стопани за ограничения в райони различни от планинските” (Мярка 212). Видно от приложената Таблица на използваните парцели и Справка от Интегрираната система за администрация и контрол (ИСАК) жалбоподателката е заявила за подпомагане по СЕПП и Мярка 212 39 броя парцели, с обща площ 42.36 ха., сред които и блокове на земеделското стопанство (БЗС) в землището на с. Слънчоглед с идентификатори съответно № 67502-38-1, № 67502-39-1, № 67502-40-1, № 67502-42-1, № 67502-43-1 и № 67502-44-1, с обща площ от 12.43 ха.

На 04.06.2007г. министърът на земеделието и горите утвърждава УКАЗАНИЯ за определяне на избираемостта на заявени площи по СЕПП. Съгласно т.П.2. от документа, на подпомагане по СЕПП подлежат и площи, заявени в рамките на физически блокове идентифицирани в Системата за идентификация на земеделските парцели (СИЗП) за дадената кампания с код 06, но само в случай, че нарочна проверка на място от страна на Разплащателна агенция (РА) е установила, че въпросните територии наистина се обработват в посочения от кандидата размер и местоположение. Във второто изречение императивно е указано, че за определяне на действителното земеползване, *всички заявени парцели в такива физически блокове (с код 06) задължително преминават през класическа или бърза проверка на място.* Не е спорно между страните и на съда е служебно известно, че с Писмо рег.№ 13-4351/ 15.02.2008г. министърът на земеделието и продоволствието указва на И. директор на ДФЗ, че проверките извършени от службите по земеделие и гори, с които се установява местоположението и обработваемостта на физически блокове, идентифицирани в СИЗП с код 06, *не са безспорно основание* за извършване на плащане.

Не се оспорва по делото и обстоятелството, че на заявените от жалбоподателката блокове с идентификатори № 67502-38-1, № 67502-39-1, № 67502-40-1, № 67502-42-1, № 67502-43-1 и № 67502-44-1, с площ от 12.43 ха, идентифициран в СИЗП с код 06 – „мери и пасища”, не е извършвана проверка от органи на Разплащателна агенция за установяване начина на трайно ползване и дали земята се поддържа в добро земеделско и екологично състояние. Предвид на това на З. Рюстем е оторизирана и изплатена субсидия за стопанската 2007г. в размер на 84.50 (осемдесет и четири лева и 0.50 ст.), за което е издадено Уведомително писмо за извършено плащане от 27.06.2008г. Съгласно приложените Таблицы за формиране на общата сума на финансово подпомагане неodobрената площ по СЕПП и Мярка 212 е в размер на 12.72 ха., без да е изрично посочено кои от заявените 39 парцела са недопустими и на какво основание.

С писмо изх. №13-4341 от 11.08.2008г. министърът на земеделието и храните отменя указанията от 15.02.2008г. и определя, че извършените от службите по земеделие и гори теренните проверки на заявени за подпомагане физически блокове с код 06, *са основание* за одобряване или неодобряване на субсидиите. Наредено е Разплащателна агенция да започне преразглеждане на подадените Заявления за 2007г. и преизчисление на годишното плащане за площи, за които е установено, че се използват.

По делото не се спори, че на заявените от жалбоподателката блокове с идентификатори № 67502-38-1, № 67502-39-1, № 67502-40-1, № 67502-42-1, № 67502-43-1 и № 67502-44-1, с площ от 12.43 ха, идентифициран в СИЗП с код 06 – „мери и пасища” е извършена проверка на място от общинската служба по земеделие и гори и е установено, че парцелите се използват и са допустими за подпомагане. На жалбоподателката са оторизирани и изплатени на 16.09.2008г. допълнителни субсидии в размер, съответно на 4 114.03 (четири хиляди сто и четиринадесет лева и 0.03 ст.) по Мярка 212 и 4 369.09 (четири хиляди триста шестдесет и девет лева и 0.09 ст.) по СЕПП, отново без да се посочва за кои от заявените за подпомагане парцели и на какво основание.

В периода октомври - декември 2008г. е извършена проверка от Европейската сметна палата - Одит на надеждността на проверките и инспекциите в рамките на СЕПП/ ИСАК в Б (одитна задача: 08NR1DAS) (л.11-л.33). Видно от представената по делото Окончателна позиция на Европейската сметна палата относно надеждността на проверките и инспекциите в рамките на СЕПП/ ИСАК в България, разгледани в контекста на декларацията за достоверност (DAS) за 2008г., е установено, че по нареждане на Министерството на земеделието неправомерно са извършени плащания за физически блокове от категория 06 за кампания 2007г. Българските органи са приканени да съобщят на Европейската сметна палата окончателните резултати и решения в тази връзка (т.2.2.).

В резултат на констатациите на Европейската сметна палата ДФЗ е преразгледал допълнително оторизирани на 16.09.2008г. субсидии на жалбоподателката и е приел, че сумата от 8 483.12 лева (осем хиляди четиристотин осемдесет и три лева и 0.12 ст.) е недължимо изплатена.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК. Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице, с правен интерес.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателката доводи и извърши проверка на оспорвания акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Атът за установяване на публично държавно вземане № 01-6500/ 13273 от 08.06.2010г. е незаконосъобразен като постановен в противоречие с материалноправните норми и с целта на закона, формулирана в чл.1 и чл.2 ЗПЗП.

С разпоредбата на чл.27 ал.3 ЗПЗП, послужила като основание за издаване на процесния акт, е въведено задължение на Разплащателната агенция да предприеме необходимите действия за събиране на недължимо платените и надплатени суми по

схеми за плащане и проекти, финансирани от европейските фондове и от държавния бюджет, които съгласно чл.162, ал.2, т.8 от Данъчно осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) представляват публично държавно вземане.

Съгласно приложимата норма на чл.166, ал.2 ДОПК ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публичното вземане, то *се установява по основание и размер* с акт за публично вземане, който се издава по реда на АПК. Следователно за да е законосъобразен актът за установяване на държавно вземане трябва да отговаря на императивните изисквания за съдържание, установени в чл.59, ал.2 АПК.

Настоящият състав приема, че в оспорвания акт липсват мотиви относно правното и фактическо основание за постановяването му. Макар и многословен актът не сочи конкретните факти и обстоятелства въз основа на които е направен извод, че допълнителната субсидия в размер общо на 8 483.12 лева е недължимо изплатена. Вместо това административният орган е посочил в мотивите, че от доклада на Европейската сметна палата еднозначно ставало ясно, че сумите подлежат на възстановяване. На първо място следва да се има предвид, че цитираният доклад на Европейската сметна палата не е правно основание за установяване на държавно вземане срещу земеделските производители. Освен това изразената позиция на Европейската сметна палата е за лошо управление и занижен контрол от страна на ДФЗ, респективно Разплащателна агенция, които обаче също не са нито правно, нито фактическо основание за установяване на държавно вземане. Никъде в мотивите на процесния акт не е посочено под коя правна норма са подведени изложените в него факти. Визираната разпоредба на чл.31 от Регламент (ЕО) №1290/ 2005г. на Съвета относно финансирането на Общата селскостопанска политика се отнася до клиринга на счетоводната сметка на Разплащателната агенция и мониторинга от страна на Комисията. Цитираната правна норма регулира отношенията между националния разплащателен орган и Европейската комисия и е неотнормисима към разглеждания случай.

Извън изложеното следва да се има предвид и обстоятелството, че докладът на Европейската сметна палата, мотивирал издаването на оспорвания акт, съдържа анализ за надеждността на проверките и инспекциите в рамките на СЕПП/ ИСАК в Б и е неотнормисим към прилагането и изплащане на субсидии по Мярка 212 - „Плащания на земеделски стопани за ограничения в райони различни от планинските”. В този смисъл оспорвания акт, в частта за допълнително оторизираната и изплатена субсидия в размер на 4 114.03 *по Мярка 212* е напълно лишен аргументи и мотиви.

На следващо място следва да се отбележи, че в акта липсват каквито и да е мотиви за това на какво основание именно процесните шест от общо 32 парцела заявени от жалбоподателката за подпомагане и идентифицирани в СИЗП като „мери и пасища” или „естествени ливади” и респективно попадащи под код 06, са определени като недопустими за подпомагане.

Настоящият състав приема, че неизлагането на правни и фактически основания въз основа на които административният орган претендира да е възникнало държавното вземане срещу жалбоподателката пречатства упражняването на съдебния контрол и е самостоятелно основание за отмяна на акта.

Извън това, съдът намира, че извършеното на жалбоподателката плащане на субсидия в размер на 4 369.09 лева по СЕПП не е недължимо по смисъла на чл.27, ал.3 ЗПЗП и чл.162, ал.2, т.8 ДОПК, поради следното:

Съгласно чл.39, ал.1 ЗПЗП земеделските стопани могат да получат директни

плащания за земеделските площи, които ползват на територията на страната, по Схемата за единно плащане на площ. По смисъла на закона – чл.40, ал.3 ЗПЗП „използвана земеделска площ” са: 1) обработваемата земя; 2) постоянните пасища; 3) трайните насаждения и 4) семейните градини. Във второто изречение на ал.3 изрично е уточнено, че министърът на земеделието и храните определя критериите за постоянни пасища, които са допустими за подпомагане. В чл.42, ал.1 ЗПЗП е предвидено, че министърът на земеделието и храните, след съгласуване с Европейската комисия, одобрява Условия за поддържане на земята в добро земеделско и екологично състояние. Съгласно разпоредбата на чл.26а ЗПЗП контролът за съответствие на заявените за подпомагане земеделски блокове с изискванията на закона се осъществява чрез проверки на място. А.2, т.2 на същата норма предвижда, че проверките на място могат да бъдат извършвани освен от структурите на Разплащателна агенция *и от административни звена към министъра на земеделието и храните*, каквито по същество са общинските служби по земеделие и гори. Предвид на това след като на заявените от жалбоподателката блокове с идентификатори № 67502-38-1, № 67502-39-1, № 67502-40-1, № 67502-42-1, № 67502-43-1 и № 67502-44-1, с площ от 12.43 ха, идентифицирани в СИЗП с код 06 – „мери и пасища” е извършена проверка на място от общинската служба по земеделие и гори и е установено, че парцелите се използват и са допустими за подпомагане, то извършеното на това основание плащане не е недължимо.

Настоящият състав споделя разбирането, че тежестта от установените от Европейската сметна палата пропуски в контрола от страна на ДФЗ, РА не могат да бъдат възложени върху земеделските производители без да са изложени конкретни основания водещи до недопустимост на извършените плащания.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ Акт за установяване на публично държавно вземане № 01-6500/ 13273 от 08.06.2010г., издаден от И. директор на Д. Ф. „Земеделие“.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния Административен Съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Б П